

Starší Walter F. González
Předsednictvo Sedmdesáti

Následovníci Krista

Následovníci Krista žijí podle příkladu Spasitele, aby kráčeli ve světle.

Vloni v říjnu jsem se svou manželkou doprovázel staršího Neila L. Andersena a jeho manželku při příležitosti prvního výkopu pro chrám v Córdobě v Argentině. Jak už to bývá zvykem, po obřadu následovala tisková konference. Jedna novinářka, která není členkou naší Církve, podotkla, že si všimla toho, jak pěkně jednáji muži se svými manželkami. Pak se nečekaně zeptala: „Je to skutečnost nebo fikce?“ Jsem si jist, že u našich členů viděla a pocítila něco odlišného. Možná vycítila touhu našich členů následovat Krista. Tutéž touhu mají členové po celém světě. Touhu následovat Ho mají zároveň i miliony těch, kteří nejsou členy Církve.

Nedávno na mou ženu a na mě udělali velký dojem lidé, které jsme viděli v Ghaně a Nigérii. Většina z nich nebyli členové naší Církve. Byli jsme šťastní, když jsme viděli jejich touhu následovat Krista, jež se odrážela v mnoha rozhovorech u nich doma a v nápisech na autech, zdech i billboardech. Nikdy jsme neviděli tolik křesťanských církví vedle sebe.

Jako Svatí posledních dnů máme povinnost zvát miliony takovýchto lidí, aby přišli a poznali, co může naše Církev přidat k tomu dobrému, co už mají. Každý člověk, ať je z jakéhokoliv světadílu, podnebí nebo kultury,

může sám pro sebe poznat, že Prorok Joseph Smith viděl ve vidění Otce a Syna. Může poznat, že nebesí poslové znovuzřídili kněžství a že Kniha Mormonova je dalším svědectvím o Ježíši Kristu. Slovy Pána pronesenými k Enochovi: „Spravedlivost [byla sešlána] s nebe; a [pravda byla vyslána] ze země, aby vydávala svědectví o Jednorozeném [Otce].“¹

Spasitel slíbil: „Kdož mne následuje, nebude chodit v temnostech, ale bude mít světlo života.“² Následovníci Krista žijí podle příkladu Spasitele, aby kráčeli ve světle. To, do jaké míry Ho následujeme, nám pomohou určit dvě charakteristické vlastnosti. Zaprvé – následovníci Krista jsou milující lidé. Zadruhé – následovníci Krista uzavírají smlouvy a dodržují je.

První charakteristická vlastnost, být milující, pravděpodobně byla tím, čeho si všimla u členů naší Církve novinářka v Córdobě. Krista následujeme, neboť Ho milujeme. Jestliže následujeme Vykupitele z lásky, následujeme tím i příklad, který dal On sám. Pro svou lásku byl Spasitel poslušen Otcovy vůle v každé situaci. Náš Spasitel byl poslušný i tehdy, když to pro Něj znamenalo obrovskou fyzickou a duševní bolest, i tehdy, když byl bičován a zesměšňován, a dokonce i tehdy, když Ho nepřátelé mučili a

přátelé opustili. Spasitelova smírná oběť, tak jedinečná v Jeho poslání, je největším vyjádřením lásky, jaké kdy existovalo. „Kázeň pokoje našeho na něj vložena, a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno.“³

Tak jako Kristus následoval Otce v každé situaci, právě tak máme my následovat Jeho Syna. Učiníme-li tak, pak nezáleží na tom, jakému pronásledování, utrpení, zármutku nebo „ostnu v těle“⁴ čelíme. Nejsme sami. Kristus nám pomůže. Jeho láskyplná milosrdenství nás posílí v jakékoli situaci.⁵

Následovat Krista někdy znamená vzdát se toho, co je nám drahé, jak to učinila Rut Moábská. Jako nově obrácená zanechala za sebou z lásky k Bohu a k Noémi vše, aby mohla žít podle svého náboženství.⁶

To může také znamenat odolávat protivenství a pokušení. Jozef byl v mládí prodán do otroctví. Odvedli ho úplně od všeho, co miloval. Později byl pokoušen, aby se zachoval necudně. Odolal pokušení a řekl: „Jak bych tedy učinil takovou nešlechtnost, a hřešil i proti Bohu?“⁷ Jeho láska k Bohu byla silnější než jakékoli protivenství či pokušení.

Dnes máme po celém světě novodobé Rut i Josefy. Když bratr Jimmy Olvera z města Guayaquil v Ekvádoru obdržel povolání na misii, jeho rodina procházela těžkostmi. V den, kdy odjížděl, mu řekli, že pokud vyjde ze dveří, o svou rodinu přijde. Se zlomeným srdcem ze dveří vyšel. Když byl ještě na misii, matka ho požádala, aby tam zůstal déle, protože měli tolik požehnání. Dnes bratr Olvera slouží jako patriarcha kůlu.

Milujeme-li Krista doopravdy, dá nám to sílu k tomu, abychom Ho následovali. Samotný Pán nám toto ukázal, když se Petra třikrát otázal: „Miluješ-li mne?“ Když Petr Pána nahlas ujistil o své lásce, Pán Petrovi

pověděl o nadcházejících obtížích. Pak přišla výzva: „Pod' za mnou.“ Spasitelova otázka Petrovi může být položena i nám: „Miluješ-li mne?“ – následovaná výzvou k činu: „Pod' za mnou.“⁸

Láska je v našem srdci mocným vlivem v našem úsilí být poslušní. Láska ke Spasiteli nás inspiruje k dodržování Jeho příkázání. Láska k matce, otci nebo k manželskému partnerovi nás také může inspirovat k poslušnosti zásad evangelia. To, jak jednáme s druhými, ukazuje, do jaké míry

následujeme našeho Spasitele tím, že máme lásku jedni k druhým.⁹ Lásku Mu projevujeme tím, že se zastavíme, abychom pomohli druhým, že jsme „dokonale poctiví a přímí ve všech věcech“¹⁰, i tím, že uzavíráme smlouvy a dodržujeme je.

Druhou charakteristickou vlastností následovníků Krista je uzavírání a dodržování smluv, jako to činil On. Moroni vysvětlil, že „prolití krve Kristovy, ... je ve smlouvě Otce na odpuštění hříchů vašich, takže se stáváte svatými, bez poskvrny“.¹¹

Prorok Joseph Smith učil, že jsme uzavřeli smlouvy v nebi ještě předtím, než byla země zorganizována.¹² Dávni proroci a patriarchové uzavírali smlouvy.

Spasitel sám byl příkladem. Dal se pokřtít, aby naplnil veškerou spravedlnost – tím, kdo měl patřičnou pravomoc. Svým křtem Spasitel dosvědčil Otcí, že bude poslušný v dodržování všech Otcových příkázání.¹³ I my následujeme Krista a uzavíráme smlouvy prostřednictvím kněžských obřadů tak, jako v dávných dobách.

Uzavírání smluv je to, co si mohou miliony těch, kteří nejsou členy naší Církve, přidat k tomu dobrému, co již mají. Uzavírání smluv je projevem lásky. Je to způsob, jak Mu říci: „Ano, půjdu za tebou, protože k Tobě chovám lásku“

Smlouvy zahrnují zaslíbení, „a to života věčného“.¹⁴ Máme-li své smlouvy na paměti, všechny věci budou společně působit pro naše dobro.¹⁵ Musíme je uzavírat a dodržovat, aby se zcela naplnila zaslíbení v nich obsažená. Naše smlouvy nám pomůže dodržet láska ke Spasiteli a to, že na ně budeme pamatovat. Přijímání svátosti je jeden ze způsobů, jak na ně pamatovat.¹⁶ Dalším způsobem je časté navštěvování chrámu. Vzpomínám si na mladý manželský pár v Jižní Americe. Nemohli spolu vyjít a chtěli se odloučit. Vedoucí kněžství jim dal radu, aby navštěvovali chrám a věnovali zvláštní pozornost slovům a slibům ve smlouvách, které se tam uzavírají. Udělali to, a jejich manželství bylo zachráněno. Moc našich smluv je větší než kterákoli těžkost, jíž čelíme nebo možná čelit budeme.

Ty členy, kteří nejsou v evangeliu aktivní, prosím, vraťte se. Přihlaste se o požeňování plynoucí z pamatování na

smlouvy a z obnovování smluv prostřednictvím svátosti a navštěvování chrámu. Učiníte-li tak, projevíte tím lásku a ochotu být pravým následovníkem Krista. Umožní vám to získat všechna slíbená požehnání.

Vás, kteří nejste členy naší Církve, vyzývám, abyste používali víru, činili pokání a připravili se přijmout smlouvu křtu v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Učiníte-li tak, projevíte tím lásku našemu Nebeskému Otci a ochotu následovat Krista.

Svědčím o tom, že jsme šťastnější, když se řídíme učením evangelia Ježíše Krista. Budeme-li se Ho snažit následovat, požehnání nebes budou přicházet. Víím, že Jeho zaslíbení se naplní, když uzavřeme smlouvy a budeme je dodržovat a staneme se pravými následovníky Krista. Svědčím o Jeho velké lásce, kterou chová ke každému z nás, a činím tak ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Mojžíš 7:62.
2. Viz Jan 8:12.
3. Izaiáš 53:5.
4. 2. Korintským 12:7.
5. Viz 1. Nefi 1:20.
6. Viz Rut 1:16.
7. Viz Genesis 39:7–9.
8. Viz Jan 21:15–19.
9. Viz Jan 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moroni 10:33.
12. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 42; viz také Spencer W. Kimball, "Be Ye Therefore Perfect" (devotional address, Salt Lake Institute of Religion, Jan. 10, 1975): „Dali jsme slib, posvátný slib, v nebi předtím, než jsme přišli do tohoto života. ... Uzavřeli jsme smlouvy. Uzavřeli jsme je předtím, než jsme přijali své místo zde na zemi.“
13. Viz 2. Nefi 31:5–7.
14. Abraham 2:11. Viz také John A. Widtsoe, "Temple Worship" (lecture, Assembly Hall, Salt Lake City, Oct. 12, 1920), 10: „Smlouva vdechuje pravdě život – a činí možnými požehnání, jež odměňují ty, kteří patričně používají znalost.“
15. Viz Nauka a smlouvy 90:24.
16. Viz, například, 3. Nefi 18:7–11.

Starší Kent F. Richards
Sedmdesátník

Usmíření překrývá veškeré bolesti

Naším velkým osobním náročným úkolem ve smrtelnosti je stát se „svatým skrze usmíření Krista“.

Jako chirurg jsem zjistil, že významná část mého profesního času je věnována bolesti. Z nutnosti jsem ji chirurgicky způsoboval téměř denně – a mnoho svého úsilí jsem trávil snahou bolest kontrolovat a zmírňovat.

Přemítal jsem o účelu bolesti. Nikdo z nás není před bolestí imunní. Viděl jsem lidi vypořádávat se s ní velmi odlišně. Někteří se v hněvu odvraceli od Boha a jiní dovolili svému utrpení, aby je přivedlo k Bohu blíže.

Podobně jako vy jsem i já zakusil bolest. Bolest je měřítkem ozdravného procesu. Často nás učí trpělivosti. Možná proto nemocným říkáme *pacienti*, což vzniklo z latinského výrazu pro trpělivost.

Starší Orson F. Whitney napsal: „Žádná bolest, již vytrpíme, žádná zkouška, kterou projdeme, není zbytečná. Slouží našemu vzdělávání, rozvoji takových kvalit jako je trpělivost, víra, statečnost a pokora. ... Právě zármutkem a utrpením, dřinou a soužením získáváme vzdělání, které jsme si sem přišli osvojit.“¹

Podobně starší Robert D. Hales řekl: „Bolest vás přivádí k pokoře, jež vám dovoluje uvažovat. Je to zkušenost, jsem vděčný, že jsem jí prošel. ...

Poznal jsem, že tělesná bolest a uzdravování těla po větším chirurgickém zákroku je pozoruhodně podobná duchovní bolesti a uzdravování duše v procesu pokání.“²

Většina našeho utrpení není nutně naší chybou. Neočekávané události, rozporuplné nebo zklamání působící okolnosti, rušivé nemoci, a dokonce smrt nás obklopují a pronikají naší smrtelnou zkušeností. Nadto můžeme trpět strastmi způsobenými jednáním druhých.³ Lehi poznamenal, že Jákob „vytrpěl strasti a mnoho smutku pro hrubost bratří svých“.⁴ Protivenství patří do plánu štěstí, který Nebeský Otec připravil. Všichni mu čelíme natolik, že nás to přivádí k uvědomění si lásky našeho Otce a naší potřeby Spasitelovy pomoci.

Spasitel není tichým pozorovatelem. On sám zná osobně a neomezeně ty bolesti, kterým čelíme.

„On vytrpí bolesti všech lidí, ano, bolesti každého živého stvoření, jak mužů, tak žen a dětí.“⁵

„Přistupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost nalezli ku pomoci v čas příhodný.“⁶

Někdy, v hloubce bolesti jsme